

[Kirkeministeren]

Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Lovforslag nr. L 199).

Forslaget er foranlediget af det den 10. marts 1981 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for udnævnelse af domprovster og provster.

Under et samråd med folketingets kirkeudvalg gav jeg tilsagn om nedsættelse af et udvalg med den opgave at udarbejde forslag til ændring af reglerne om proceduren i forbindelse med udnævnelse af domprovster og provster, særlig med henblik på en demokratisering gennem inddragelse af menighedsrådene i proceduren.

Udvalget blev nedsat den 3. juni 1981 og har afsluttet sit arbejde den 5. april 1982 ved afgivelse af en beretning.

Efter forslaget skal der ved ansættelse af domprovster – som ved ansættelse af præster – afholdes et orienterende møde med domsognets menighedsråd, hvor biskoppen gennemgår ansøgningerne sammen med menighedsrådet. Denne ordning har ved præsteansættelser virket upåklageligt og er til stor nytte for menighedsrådenes vurdering af ansøgerne. Ordningen foreslås gennemført under hensyn til, at domsognets menighedsråd har en særlig interesse i besættelsen af denne stilling, da domprovsten tillige er sognepræst ved stiftets domkirke.

Da domprovsten tillige er biskoppens stedfortræder og nære medarbejder, foreslås det endvidere at tillægge biskoppen en særlig indflydelse og selvstændig udtaleret ved besættelsen af disse stillinger.

Efter forslaget skal kirkeministeren være frit stillet i afgørelsen af, hvilken ansøger der skal indstilles til udnævnelse.

Under hensyn til at domprovsten – som anført – fungerer som biskoppens stedfortræder og nære medarbejder foreslås det at stille særlige kvalifikationskrav til ansøgerne, svarende til hvad der er gældende for biskopper, således at der kun kan udnævnes personer, der har bestået teologisk kandidateksamen fra et universitet her i landet og opfylder betingelserne for at blive ansat som præst i folkekirken.

For så vidt angår udnævnelsen af provster stilles der forslag om at inddrage menigheds-

rådene i ansættelsesproceduren gennem repræsentanter, der udpeges af hvert menighedsråd i provstiet blandt dets valgte medlemmer. Der foreslås udpeget én repræsentant for hver påbegyndt 6 valgte medlemmer til at afgive udtalelse om 3 ansøgere, opstillet i prioriteret rækkefølge.

Da provsterne er præsternes nærmeste foresatte og på biskoppens vegne fører tilsyn med præsteembedernes betjening og ministerialbøgernes førelse, stilles der endvidere forslag om, at biskoppen afholder et orienteringsmøde med provstiets præster, dog uden deltagelse af ansøgere til stillingen. Præsterne skal efter forslaget udtale sig om 3 ansøgere, opstillet i prioriteret rækkefølge.

Endelig stilles der forslag om, at biskoppen på tilsvarende måde skal udtale sig om 3 ansøgere.

Kirkeministeren er efter forslaget frit stillet i afgørelsen af, hvilken ansøger der skal indstilles til udnævnelse, men skal være bundet, hvis menighedsrådenes repræsentanter, provstiets præster og biskoppen i deres udtalelser peger på samme ansøger som nr. 1.

Stillingerne som provst skal fortsat kunne søges af de på opslagstidspunktet tjenestemandsansatte præster i provstiets sognemenigheder efter internt opslag inden for vedkommende provsti. Herudover vil enhver, der opfylder betingelserne for at søge præstestilling i folkekirken, kunne søge en ledig provstestilling, hvis vedkommende samtidig søger den præstestilling, hvortil provstestillingen har været knyttet.

Forslaget har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening og Danmarks Provsteforening.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille dette til velvillig behandling i det høje ting.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 19. maj 1982 om regeringens planer om en reform af indkomstbeskatningen.
(Redegørelse nr. R 10).

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

1. Indledning